

Okręgowy Sąd Lekarski w Gdańsku
80-204 Gdańsk
ul. Śniadeckich 33

OSL-7/Wu/2018

O R Z E C Z E N I E

z dnia 2018r.

Okręgowy Sąd Lekarski w Gdańsku w składzie:

Przewodniczący:

Członkowie:
.....

Protokolant:

w obecności Zastępcy Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej w Gdańsku dlek.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 2018r.
sprawy

..... Nr PWZ:

obwinionego o to, że jako lekarz Podstawowej Opieki Zdrowotnej w NZOZ Przychodnia Morena w Gdańsku w okresie maja-lipca 2016r. wykazała brak staranności w diagnozowaniu Pani przez to, że zlekceważyła zgłaszane przez Pacjentkę dolegliwości (ból brzucha, utrata masy ciała, świąd skóry) i z opóźnieniem wydała skierowania na wykonanie panelu badań podstawowych laboratoryjnych i obrazowych oraz odbycia pilnej konsultacji u specjalisty gastroenterologa, co opóźniło rozpoznanie raka trzustki.

czym naruszyła : art. 53 i art. 8 ustawy o izbach lekarskich z dnia 2 grudnia 2009 r.(Dz. U. 2018.168 t.j.) oraz art. 4 ustawy o zawodach lekarza i lekarza dentysty z dnia 5 grudnia 1996 r. (Dz. U. 2017.125), oraz art. 8 KEL.

na mocy art. 53 i 78 ustawy z dnia 2 grudnia 2009 roku o izbach lekarskich (Dz. U. Nr 219, poz. 1708):

- I. Uznał lek. winną zarzucanego jej czynu, czyn ten kwalifikuje jako naruszenie art. 53 i art. 8 ustawy o izbach lekarskich z dnia 2 grudnia 2009 r. oraz art. 4 ustawy o zawodach lekarza i lekarza dentysty z dnia 5 grudnia 1996 r. oraz art. 8 KEL.
- II. Na podstawie art. 83 ust. 1 punkt 1 ustawy z dnia 02 grudnia 2009r. o izbach lekarskich z dnia 2 grudnia 2009r. wymierzył Obwinionej lek. karę upomnienia.
- III. Kosztami postępowania postanowił obciążyć Skarb Państwa.

.....

UZASADNIENIE

Okręgowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej w Gdańsku (zwany w dalszej części uzasadnienia Rzecznikiem) w dniu 2016r. wszczął postępowanie wyjaśniające w związku z pismem z dnia 2016r. złożonym przez (zwaną w dalszej części uzasadnienia Pokrzywdzoną).

dowód: skarga

postanowienie o wszczęciu postępowania wyjaśniającego

Postanowieniem z dnia 2017r. Rzecznik przedstawił lek. (zwaną w dalszej części uzasadnienia Obwinioną) zarzut, że jako lekarz Podstawowej Opieki Zdrowotnej w w Gdańsku w okresie od 2016 wykazała brak staranności w diagnozowaniu Pani przez to, że zlekceważyła zgłaszane przez pacjentkę dolegliwości (ból brzucha, utrata masy ciała, świąd skóry) i z opóźnieniem wydała skierowania na wykonanie panelu badań podstawowych laboratoryjnych i obrazowych oraz odbycia pilnej konsultacji u specjalisty gastroenterologa, co opóźniło rozpoznanie raka trzustki.

W ocenie Rzecznika stanowiło to naruszenie art. 53 i art. 8 ustawy o izbach lekarskich z dnia 2 grudnia 2009r. oraz art. 4 ustawy o zawodach lekarza i lekarza dentystry z dnia 5 grudnia 1996r. oraz art. 8 Kodeksu Etyki Lekarskiej.

dowód: postanowienie o przedstawieniu zarzutów

W dniu 2018r. Rzecznik sporządził, a następnie wniósł do Okręgowego Sądu Lekarskiego w Gdańsku wniosek o ukaranie Obwinionej lekarz

dowód: wniosek o ukaranie

W dniu 2018r. Okręgowy Sąd Lekarski w Gdańsku po rozpoznaniu sprawy na rozprawie wydał orzeczenie, w którym uznał lekarz winną i ukarał ją upomnieniem za zarzucany jej czyn.

dowód: orzeczenie OSL z dnia 2018r.

**Okręgowy Sąd Lekarski w Gdańsku
rozpoznając sprawę ustalił, co następuje:**

Pokrzywdzona –, w okresie objętym zarzutami wniosku o ukaranie, pozostawała pod opieką Obwinionej lek. jako lekarza rodzinnego. Pokrzywdzona od 2013r. wielokrotnie zgłaszała się po poradę medyczną, a w okresie od 2015r do 2016 r. skarżyła się na uporczywy świąd skóry, a od 2016 również na bóle brzucha i utratę masy ciała (*schudła przez pół roku o ok. 13 kg*). Pacjentka zwracała się z prośbą do Obwinionej o poszerzenie diagnostyki zgłaszanych dolegliwości celem znalezienia ich przyczyny.

dowód: zeznania Pokrzywdzonej, dokumentacja medyczna

Obwiniona lekarz na prośby chorej zareagowała w 2016r., gdy samopoczucie Pokrzywdzonej się pogorszyło i wystąpiło zażółcenie powłok skórnych. Obwiniona wydała wówczas Pokrzywdzonej skierowanie do gastroenterologa w trybie zwykłym, nie wykorzystując szybkiej ścieżki diagnostycznej poprzez nadanie skierowaniu trybu pilnego lub wydanie

pacjentce karty DILO. W dniu 2016r. gastroenterolog skierował chorą do szpitala, gdzie rozpoznano u pacjentki raka trzustki.

dowód: zeznania Pokrzywdzonej, dokumentacja medyczna

Obwiniona w toku postępowania nie przyznała się do zarzucanego jej czynu.

dowód: wyjaśnienia Obwinionej

Okręgowy Sąd Lekarski zważył, co następuje:

Sąd uznał, że w świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego wina lekarz nie budzi wątpliwości. Obwiniona jako lekarz rodzinny, pełniący opiekę nad chorą w w Poradni NZOZ nie wykazała należytej staranności w procesie diagnostycznym pacjentki. W ocenie Sądu stanowiło to naruszenie obowiązku należytej staranności zawartego w art. 53 i art. 8 ustawy o izbach lekarskich z dnia 2 grudnia 2009r. oraz art. 4 ustawy o zawodach lekarza i lekarza dentysty z dnia 5 grudnia 1996r. oraz art. 8 KEL.

Dokonując ustaleń Sąd w głównej mierze oparł się o wnioski wynikające z materiału dowodowego, zeznania pokrzywdzonej oraz częściowo w oparciu o dokumentację medyczną Pokrzywdzonej złożoną do akt sprawy. Sąd dał wiarę zeznaniom Pokrzywdzonej - są rzeczowe i nie budzą wątpliwości co do ich wiarygodności. Wprawdzie Pokrzywdzona, ze względu na pogarszający się jej stan zdrowia, nie stawiała się na rozprawę, jednak stawił się jej pełnomocnik. Pomimo nieobecności Pokrzywdzonej Okręgowy Sąd Lekarski uznał, iż materiał dowodowy jest wystarczający do wydania ostatecznego orzeczenia w powyższej sprawie.

W ocenie Sądu podkreślić należy, że Obwiniona przeprowadzając u Pokrzywdzonej kolejne badania w poradni lekarza rodzinnego, prowadziła

w sposób niewłaściwy dokumentację medyczną chorej. Dokumentacja ta była prowadzona w sposób niestaranny, powierzchowny i niepełny. Notatki są niewyraźne, trudne do odczytania, brakuje w nich m.in. wyniku badania przedmiotowego, wagi ciała zmierzonej w gabinecie, ciśnienia tętniczego. Obwiniona lekarz, pomimo licznych skarg pacjentki (nie uwidocznionych przez w historii choroby chorej) nie zareagowała wydając skierowania na podstawowe badania m.in. badania krwi, czy USG jamy brzusznej.

W toku sprawy zaistniała konieczność zasięgnięcia opinii biegłego – dr n. med. Sąd Lekarski przychylił się do wniosku dot. braku wpływu czasu (*od porady udzielonej w dniu2016 do pełnej diagnostyki podczas hospitalizacji 2016r.*) na zmianę w rokowaniu co do zdrowia i życia Pokrzywdzonej. Sąd podzielił wnioski zawarte w opinii, że Obwiniona lekarz powinna dołożyć większej staranności wobec rozpoznania choroby Pokrzywdzonej. Obwiniona nie zleciła odpowiednich badań diagnostycznych, które skutkowałyby wcześniejszym rozpoznaniem raka trzustki i ewentualnym wdrożeniem odpowiedniego leczenia. Zasadnym było wykonanie badań dodatkowych, w tym także wcześniejsza konsultacja z gastroenterologiem. Przypomnieć należy, iż w razie wątpliwości diagnostycznych i leczniczych lekarz powinien, w miarę możliwości, zapewnić choremu konsultację innego lekarza. Opinia została ona sporządzona przez osobę posiadającą niekwestionowaną wiedzę i doświadczenie z zakresu chorób wewnętrznych. Opinia jest wykonana starannie i w sposób rzetelny. Wypowiedzi w niej zawarte są rzeczowe i zrozumiałe.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe przez Sąd doprowadziło do przekonania o winie Obwinionej lekarz Należy uznać, że w czasie swego bezprawnego, karalnego i karygodnego czynu nie dała posłuchu obowiązkom należytej staranności wyrażonym w przytoczonej we wniosku o ukaranie normie prawnej i normom KEL, chociaż można było podporządkowania się wymagać. W sprawie nie ujawniły się żadne szczególne okoliczności odnośnie osoby Obwinionej, które uniemożliwiałyby Jej podporządkowanie się ww.

obowiązującym zasadom. Art. 8 Kodeksu Etyki Lekarskiej jednoznacznie wskazuje lekarzowi, że powinien przeprowadzać wszelkie postępowanie diagnostyczne, lecznicze i zapobiegawcze z należytą starannością, poświęcając im niezbędny czas. Lekarz ma obowiązek wykonywać zawód z należytą starannością nie tylko na podstawie wyżej przywołanej normy KEL, ale również na taki obowiązek wprost wskazuje art. 4 ustawy z dnia 05 grudnia 1996r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty.

Biorąc powyższe pod rozwagę Okręgowy Sąd Lekarski uznał lekarz winną zarzucanego jej czynu i wymierzył Jej karę upomnienia. Sąd uznał, że kara upomnienia będzie adekwatna do stopnia winy lekarza. Istnieją przesłanki, aby przypuszczać, że Obwiniona powstrzyma się w przyszłości od działań sprzecznych z normami prawa. Sąd uznał, że winę Obwinionej zmniejsza złe rokowanie rozpoznanej w dalszym postępowaniu diagnostyczno-terapeutycznym choroby. Wymierzenie innej kary w ocenie Sądu byłoby zbyt surowe.

Sąd postanowił nie obciążać Obwinionej kosztami postępowania – pomimo wydania wyroku skazującego. W ocenie Sądu poniesienie tych kosztów byłoby dla Obwinionej zbyt uciążliwe.